

DE STER VAN NEDERLAND

15 AUGUSTUS 1933

No. 16

38e JAARGANG

Het werk wordt zorgvuldig verricht en vordert onder hunne hand.
Ezra 5:8.

ACTIEVE GODSDIENST

De kerk voor den mensch

Het welzijn van den mensch is het groote doel van de geautoriseerde Kerk. De beginselen der waarheid, vervat in waren godsdienst, zijn ten voordeele en voor de leiding van den mensch in zijn dagelijksche handelingen. De Kerk is georganiseerd opdat de leden en het gansche menschedom zouden kunnen profiteeren van de gave van het Evangelie in hunne dagelijksche en verschillende bezigheden des levens. De mensch is het belangrijkste van al wat leeft. Alle instellingen die werkelijk waarde hebben bestaan voor het welzijn van de menschen. Het grootst mogelijke dienstbetoon dat door kerk of individu aan God gewijd kan worden, is mede te helpen om den mensch te vervolmaken, zoowel zichzelf als anderen.

De Kerk moet daarom wegen en middelen vinden om al hare leden te helpen in al hunne dagelijksche bezigheden; om hunne verborgen krachten te ontwikkelen en in hunne natuurlijke en gepaste behoeften te voorzien.

De sleutel voor activiteit

Liefde en dienstbetoon: het volle leven wordt verkregen door te werken in zekere zaak. De kerk heeft daarom een activiteits-systeem ontworpen, dat voorziet in de behoeften der leden, zoowel van verschillenden leeftijd als van verlangens. Het beginsel van zelfbestuur in de Kerk werkt zulk hulpbetoon bijzonder in de hand.

Het is een aangenomen beginsel in de Kerk, dat ieder lid een taak dient gegeven te worden om te volbrengen, een zekere plaats om in te nemen, een dienstverrichting om te volbrengen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is er uitstekend in geslaagd hare leden bezig te houden en haar opmerkelijke kracht kan in groote mate daaraan worden toegeschreven.

Priesterschaps Organisaties

Alle mannelijke leden der Kerk, van onbesproken levensgedrag en geschikt in ouderdom, worden opgenomen in de priesterschap. Het niet-bestaan van een priesterschapsklasse voor enkelen, plaatst het bestuur der kerk in de handen harer leden. De Priesterschap is georganiseerd volgens hare graden in groepen, die quorums genoemd worden. Zij komen wekelijks bijeen om belangrijke onderwerpen, zoowel op maatschappelijk als godsdienstig gebied, te bespreken, elkanders belangen te behartigen zoowel als die van de Kerk. Opvoedkundige en sociale, huiselijke en openlucht-activiteit kenmerkt de programma's van de priesterschap in de Kerk. Op deze wijze wordt de geest van broederschap en onderling hulpbetoon, waaraan de wereld zulk eene groote behoefte heeft, aangekweekt. En zoo worden de mannelijke leden der kerk opgeleid voor hun dienstbetoon in de Kerk.

De gelegenheid om geregeld in de samenkomsten en bij de plechtigheden der kerk en zoomede in het uitgebreide zendingssysteem handelend op te treden, vrijwillig en onbetaald, vormt mannen die het Evangelie kennen en die weten hoe het te bedienen.

De Zusters-Hulpvereeniging

Deze organisatie voor de volwassen vrouwen der kerk verschaft veel nuttige activiteit door studie, liefdadigheidswerk en gezellig verkeer. De lessen, welke gegeven worden, hebben ten doel de vrouwen in te lichten omtrent Evangeliebeginselen en haar op de hoogte te houden met het wereld-gebeuren. De leden houden bazars, pleziertochten, gezellige avondjes en allerlei andere nuttige bezigheden, die allen de ontwikkeling der vrouw ten doel hebben. De zieken en de armen worden door deze organisatie verzorgd. De geest van liefdadigheid en vooruitgang stuwt haar.

De Zustershulpvereeniging is een de van oudste, indien niet de oudste, der thans bestaande vrouwen-organisaties in de wereld en is alom bekend om hare liefdadige diensten, aan het menschedom bewezen.

De Zondagsschool

Dit is een organisatie voor alle leden der Kerk. Zij houdt hare samenkomsten elken Zondag en deze duren ongeveer anderhalf uur. Het is in eigenlijken zin een school, een theologische school, waar Evangeliebeginselen onderwezen worden aan het gansche ledental der kerk. Zorgvuldig bereide studiecursussen, geschikt

voor de groeiende intelligentie van kinderen of voor de rijpere ondervindingen van volwassenen, en rekening houdende met de van jaar tot jaar verkregen ontwikkeling, oefenen alle kerkleden in de beginselen van het plan der zaligheid en hoe deze toe te passen in het dagelijksch leven.

De Onderlinge Ontwikkelings-Vereeniging

Deze vereeniging is in hoofdzaak bestemd voor de jonge mannen en vrouwen der kerk, hoewel allen boven veertien jaar lid kunnen zijn. Zij zou genoemd kunnen worden „een school voor toegepasten godsdienst”. Zij heeft het opzicht over de ontspanningsactiviteit der kerk en wel in 't bijzonder over die voor de jeugd. Eveneens houdt zij belangrijke studie-cursussen en verschillende afdelingen verschaffen den leden activiteit die voor hunnen leeftijd het meest geschikt is. Evenals de andere organisaties houdt deze vereeniging een wekelijksche samenkomst en houdt ook dikwijls speciale pleiziertochten, geeft gezellige avonden of nuttige en genotvolle uitvoeringen.

De O.O.V., zooals zij gewoonlijk genoemd wordt, bestaat uit twee afdelingen, één voor de jonge mannen en één voor de jonge meisjes. Beide afdelingen hebben dikwijls afzonderlijke samenkomsten, waar passende programma's worden afgewerkt.

De jongemannen-afdeeling heeft afzonderlijke divisies voor leden van verschillenden leeftijd: Welpen, onder 12 jaar; Padvinders voor jongens tot hoogstens 17-jarigen leeftijd; M-Mannen 17-23 jaar; en een klas voor volwassenen voor de oudere leden, zoo vrouwen als mannen

De afdeeling voor jonge meisjes heeft soortgelijke divisies: Bijenkorfmeisjes, tot en met 17 jaar oud; Arenleessters van 17—23 jaar en ook een klas voor volwassenen voor de oudere leden.

De werkzaamheden in deze verschillende divisies zijn hoogst interessant voor de betrokken groepen. Lidmaatschap in de O.O.V. heeft iets zeer aantrekkelijks.

Het Jeugdwerk

Deze organisatie heeft ten doel op werkdagen instructie en spel te verschaffen aan kinderen beneden den veertienjarigen leeftijd. Kleine groepen kinderen komen wekelijks tezamen in het kerkgebouw of in een particulier huis, waar onder de vriendschappelijke leiding van de leerares, die eveneens hare diensten vrijwillig aanbiedt, het viervoudige thema van de Jeugdwerk-oefeningen behandeld wordt: 1e. Geestelijke opleiding. 2e. Zedelijke opleiding, 3e. Gezondheid en 4e Spel. Er zijn verschillende afdelingen voor kinderen van verschillenden leeftijd.

Het Jeugdwerk oefent een verheffenden invloed op de kinderen uit en de daar geleerde lessen blijven hen hun leven lang bij.

Genealogische klas

Volwassenen, die belangstellen in het samenstellen van een geslachtsregister, ontvangen in deze klas de noodige hulp en inspiratie voor dat werk. De belangstelling in genealogie wordt opgewekt door de leerstelling der Kerk aangaande de zaligheid voor de dooden. Wil men de plechtigheden van het Evangelie ook voor de dooden verrichten, dan moeten de namen en geboorte-, en sterfdatums van de dooden bekend zijn. Daar ieder lid gedeeltelijk verantwoordelijk is voor de dooden van zijn eigen familie, hebben allen tot zekere hoogte belang bij een familie-geslachtsregister. De Genealogische klas verschaft aantrekkelijke bezigheden aan vele kerkleden.

Ambtelijke deelname

Deze organisaties en nog vele andere, door de Kerk in stand gehouden, vereischen een klein leger van ambtelijke leden. De kerk is verdeeld in onderafdeelingen, welke gemeenten of vertakkingen genoemd worden. In elk dier onderafdeelingen vindt men, in zoverre dit mogelijk is, al de genoemde organisaties. Elke organisatie heeft aan het hoofd een president en twee raadgevers, een secretaris en een assistent en een zeker aantal leeraars en andere helpers. Al deze ambtenaren worden gekozen uit het gewone ledental der Kerk. Het behoorlijk volbrengen van deze verschillende ambten voert als vanzelf hooger op, want het ontwikkelt in de betrokken personen initiatief en leiderschap en geeft oefening in onderwijsgeven en in 't openbaar spreken. De meeste leden van de Kerk zijn, behalve dat zij ook lid zijn, bovendien nog bestuurders of ambtenaren in sommige van die organisaties. Het groote uit dit systeem voortvloeiende nut kan niet te hoog geschat worden.

Open voor allen

Het is niet noodig lid der kerk te zijn om lid te kunnen worden van de zoogenaamde hulporganisaties. Elkeen is uitgenoodigd en zij die zich met hart en ziel op het werk toeleggen, worden ruimschoots beloond.

De lezer(es) wordt vriendelijk uitgenoodigd om de vergaderingen van deze organisaties te bezoeken en als lid toe te treden.

(Eeuwjaar-Serie No. 20,
Engelsch : Dr. John A. Widtsoe.
Holl. Vert. J. J. v. L.)

HUISBEZOEKLES VOOR SEPTEMBER

De huisbezoekles voor de broeders is in dit nummer te vinden onder den titel: Ergernis.

INTERESSANTE STEMMEN

Katholieke zelfcritiek

„Het is gewichtiger, onvergelijkelijk gewichtiger, dat de hongrigen verzadigd worden, dat de dakloozen een beschutting boven hun hoofden krijgen, dat de in huurkazernes opeengepakte proletariërs licht, lucht en ruimte voor zich en hun kinderen bekomen, dan dat onze heilige vaten uit goud gedreven en onze kerkgewaden uit zijde geweven zijn. Zal God ons eens vragen, of wij goud en zilver, brokaat en edelsteen in zijn dienst hebben gebruikt?.... Wanneer van onzen kant niet iets doortastends gebeurt, iets radicaals, iets dat als een schok gaat door dit geslacht, dan vrees ik, dat ook wij op zekeren dag gedwongen zullen zijn, onzen godsdienst in gehuurde vertrekken of particuliere huizen uit te oefenen, terwijl onze kathedralen museums van het overwonnen Christendom geworden zijn en onze kerken pakhuizen, kantoorruimten of clublokalen van de heerschende arbeidersklasse.....”

Emil Tiedler, *Meesters van Morgen?*

(De Nieuwe Eeuw).

Een oorlogszuchtig Duitschland?

„Duitschland is geroepen tot de leiding van het Avondland,” sprak een paar dagen geleden de nationaal-socialistische gouverneur der Rijnprovincie, baron von Lünincke, op den te Aken gehouden studentendag. Zulke uitingen van officieele en niet-officieele persoonlijkeden kan men vrijwel elken dag in Duitschland vernemen en doen het land ontzettend veel kwaad in het buitenland, vooral wegens de denkbeelden en den gedachtengang waarop dergelijke uitingen rusten, of waaraan zij ontspruiten. De Tsjechische plaatsvervangende minister-president Beschynje heeft in een sterk de aandacht trekkende rede een antwoord gegeven op zulke Deutsche uitingen en denkbeelden, waarin hij o.a. verklaarde: „De nationaal-socialistische revolutie in Duitschland plaatst ons voor nieuwe toestanden. De massa van 70 millioen van het Deutsche volk wordt voor nationalistisch militarisme rijp gemaakt, op den revanche-oorlog voorbereid en afgericht op de beheersching van een groot stuk van Europa en van de geheele wereld. Wat een Hohenzollern niet is gelukt, wil Hitler opnieuw beproeven. Wij bevinden ons allen in een ernstig gevaar. Het is onze plicht verzamelen te blazen en de elementen die den staat trouw zijn te organiseeren om hun een gemeenschappelijke richtlijn te geven en ons op alles voor te bereiden. Een nieuw Duitschland is in wording, een fanatiek, niets ontziend, gewelddadig en oorlogszuchtig Duitschland. Onze staat en onze democratie loopen gevaar. Wij zullen ons te weer stellen en moeten dat doen, het kost wat het wil”.

* * *

Gelijk de Tsjechische staatsman sprak, denken talrijke andere

Europeesche staatslieden zonder er over te spreken, althans in het openbaar.

(Haagsche Post).

Geloofsvertrouwen

In November 1930 lag een zekere Zuster Shumway in het kraambed in een ziekenhuis te Gallup, New Mexico. Het kind stierf en de moeder kreeg bloedvergiftiging. De echtgenoot werd per telegram opgeroepen, want de geneeskundige stond op het punt het been van de vrouw te amputeeren, als een laatste desperate poging om haar in het leven te behouden. De echtgenoot verzocht dat er een bidstond gehouden zou worden in zijn kerkelijke gemeente en spoedde zich naar de sponde zijner vrouw.

Toen hij in het ziekenhuis aankwam vertelden de dokters hem dat er geen hoop was het leven van de vrouw te behouden zonder de amputatie. „Er is hoop”, zeide de echtgenoot met verzekerdheid. Hij vroeg of het toegestaan kon worden dat de zendelingen de getroffen vrouw zouden zalven. De toestemming werd verleend. Na de zalving bevond de dokter dat het been volslagen genezen was. De dokters en de verpleegsters stonden verplet.

Deze Broeder Shumway doorstond de hoogste geloofstoets. Hij stond bij een levensgevaarlijk zieke vrouw en hoorde de man der wetenschap met stelligheid beweren: „Er is geen hoop”. En in weerwil van deze conclusie van de medische wetenschap kon hij heldhaftig zeggen: „Er is hoop”.

Rechter Nephi Jensen in Relief Society Magazine.

De sociale plaats van het kind

De vader een boeman, de moeder een tyran,
de onderwijzer een machtswellusteling.

Een paedagoog schrijft ons:

Ik weet niet, of dr. Montessori kinderen heeft. Ook niet of ze getrouwd is. Ik denk wel van niet, want anders zou ze niet zoo . . . eigenaardig spreken over de positie van de ouders en den onderwijzer, zooals zij blijkens het verslag van haar vierde lezing op het internationale Montessoricongres (Ochtendblad van 8 dezer) heeft gedaan. Ik heb niet gelezen, dat er een gezonde Nederlandsche vader of moeder is opgestaan en den moed heeft gehad eenige bescheiden vragen te stellen. Maar misschien waren er op het congres alleen maar een menigte ongetrouwde menschen (dames?) of kinderloozen. Want in dezen vacantielijd kan men moeilijk van een ouder verlangen, dat hij zijn kroost in den steek laat om congressen na te loopen.

„Als ik er bij was geweest”, zei mijn neef toen hij vanavond kwam aanloopen, „had ik deze Italiaansche paedagoge eens gevraagd, hoe zij aan al die wijsheid kwam en of zij wel eens in

de gelegenheid is geweest haar denkbeelden over het huisgezin in de practijk toe te passen, niet een uur of een dag, maar lange jaren achtereen”.

Mijn neef keek wat schichtig. Hij is een doodgoeie man en dol op kinderen. Dat hij ze zelf niet heeft, is zijn grootste verdriet. En daarom loopt hij hard weg met allerlei nieuwste snuffjes op paedagogisch gebied en eet het Montessori-voedsel als zoete koek op. Critiek kan hij slecht verdragen. Van een huishouden met kinderen zooals dat reilt en zeilt, heeft hij geen verstand.

„Je moet niet persoonlijk worden”, „waarom zouden kinderlooze menschen niet meer verstand van opvoeden kunnen hebben, dan ouders?”

„Waarom heeft een koekebakker geen verstand van bruggen bouwen?”

„Je schijnt wat ontstemd te wezen, amice”, zei hij.

„Natuurlijk ben ik dat. Ik lees daar in de krant, zoodat ieder, ook de kinderen, het kunnen lezen: *Speciaal de vader kan als boeman optreden. Hij is degeen, die meent, uit hoofde van zijn positie in het gezin, het recht te hebben zich boven het kind te stellen en kan zoo door zijn strengheid de heiligste gevoelens van een kind schenden, terwijl het kind juist zoo gevoelig is voor een stimulans*”. Wat is dat voor onzin. Moet het kind dan de baas zijn? En denk je, dat wij vaders, voor ons plezier voor boeman spelen? Als ik 's avonds thuis kom, moet ik dikwijls de jammerklachten van mijn vrouw overzetten in begrijpelijk Nederlandsch, vooral in de vacantie. Als er geen vaders waren, dan moesten ze uitgevonden worden.”

Mijn neef zweeg. Hetgeen verstandig was. Want ik had hem nog meer onder het oog willen brengen. Hoe hij b.v. dezen fraaien zin kon uitleggen:

„*Zijn de rechten, welke de vader meent te bezitten, geput uit zijn sociale plaats, bij de moeder komen ze uit biologische wetten voort.*” Natuurlijk wordt hier Freud bijgehaald, met zijn „fixaties” en Joost mag weten wat voor „complexen”. En ook de onderwijzer, „die een macht heeft sterker dan die van den grootsten monarch” (och arme!) is een machtswellusteling. Geen wonder, dat het arme kind onder drie machtshebbers, „die het geen moment verlaten van dat het opstaat, als het naar school gaat en weer thuis komt”, „slechts in den droom ervan bevrijd is.”

Ik heb er mijn kinderen eens op aangezien. Het zijn heel normale Nederlandsche jongens en meisjes met een stel normale ouders, die dag (en nacht) voor hen in de weer zijn, die heusch de noodige liefde ontvangen benevens de noodige standjes. De vader en de moeder zijn de baas, de kinderen hebben te gehoorzamen. Ik zou wel eens willen weten, of in het fascistische vaderland van dr. Montessori het ouderlijk gezag nog gehandhaafd wordt.

„De bij bouwt aparte kamertjes voor de larven, de vogel zingt speciale liederen en wij zijn zoo aan onszelven verslaafd, dat wij het pasgeboren kind in onze eigen omgeving brengen inplaats van zijn omgeving en dat wij, die zooveel mooie muziek hebben, ons er met afgezaagde wiegeliedjes van afmaken”, las ik mijn neef voor. „Als je het hiermee eens bent, vriend, dan hoop ik dat je kinderen een eigen étage zullen bewonen als ze pasgeboren zijn en dat je de zuigelingen de negende symphonie van Beethoven laat hooren. En ik hoop ook, dat je vrouw de kracht heeft van haar kind weg te blijven en dat jij als een gehoorzame vader niet afwijkt van je „goede instincten”. Want dan krijg je „een stilte om je en in je”, zooals dr. M. leeraart. En in vertrouwen gezegd, mijn waarde, naar stilte kan ik soms snakken in mijn drukke gezin.”

Mijn vrouw kwam binnen. „Waar praten jullie over?” vroeg ze. „Och”, zei ik, „ik maak hem duidelijk, dat „het kind zijn leidman zal zijn om hem weer tot een natuurlijke menselijkheid terug te voeren”.

„Wat een onzin”, zei ze, „waar staat dat?”

„In de krant”.

Mijn vrouw nam de plaatjespagina en zocht onder de rubriek waar wel eens meer aardigheden staan. Gelukkig kon ik haar terecht helpen.

N.R.C.

GEESTDRIFT

Waar de geestdrift doet ontvonken,
 Harten jeugdig maakt en vrij,
 Spot daar nimmer „zij zijn dronken
 Van den wijn der dweperij!”
 Geestdrift is geloovig streven,
 Lieven, werken, rijk in vreugd,
 Is de drang naar 't ware leven,
 En de bron van eeuw'ge jeugd.

F. W. N. Hugenholtz naar Dr. Puchta.

Een jongmensch, dat het leven intreedt, zonder geestdrift voor het een of ander te gevoelen, is niets waard.

Buffon.

Als er in de jeugd geen enthousiasme in de ziel woont, zal men niets moedig aangrijpen, niets tot stand brengen.

S. Smiles.

Geestdrift veronderstelt geloof in het goede, het verhevene en het edele, zonder hetwelk niets groots tot stand komt.

Bulwer.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: LOUIS H. HAGEN

VAN DE REDACTIE

Dr. James E. Talmage †

In ons vorig nummer hebben wij reeds het overlijden gemeld van Apostel James E. Talmage. Zijn heengaan is een gevoelig verlies voor de Kerk: hij was een van hare bekwaamste en kloekste verdedigers.

Weinigen in de Kerk hebben het zoo ver gebracht als Dr. Talmage. Hij was wijd en zijd bekend, niet alleen in Amerika, maar ook in Europa, zoowel in wetenschappelijke, filosofische en wetenschappelijke kringen als in godsdienstige.

Jarenlang was hij lid van de Royal Microscopical Society van Londen; lid van de Royal Scottish Geographical Society van Edinburgh; lid van de Geological Society van Londen; lid van de Geological Society van Amerika; lid van de Royal Society van Edinburg; lid van de Philosophical Society of Great Britain or Victoria Institute en lid van de American Association for the Advancement of Science (de Amerikaansche Vereeniging tot bevordering der wetenschap).

Wij maken daar melding van omdat lidmaatschap voor Dr. Talmage actief lidmaatschap beteekende: hij was een man van veelzijdige, drukke bezigheid, die tot zijn laatste stonde van geen rusten wist. Indertijd heeft hij de Universiteit van Utah en het L. D. S. college gepresideerd. Maar bovenal zal Dr. Talmage in de herinnering van duizenden blijven voortleven als een onvermoeid geloofsverdediger, een wonderkrachtig spreker en schrijver. Het door middel van den Profeet Joseph Smith teruggebrachte evangelie had in hem een van de vurigste voorstanders.

Naast zijn groote geleerdheid en onverschrokkenheid moet zijn zachtzinnigheid en minzaamheid genoemd: hij was een voortreffelijk vredestichter, een voorbeeld van ootmoed. Onverwrikbaar waar hij de rechtvaardigheid vóórstond, was hij toch vol van medelijden waar de zondaar zich bekeerde.

Voordat hij apostel werd was hij een van de vooraanstaande geologen en mineralogen in het westen van Amerika. Toen de Kerk hem in haar dienst riep liet hij zijn wetenschappelijk werk varen en wijdde hij zich met hart en ziel aan het werk der Kerk.

Van 1924 tot 1928 stond Dr. Talmage aan het hoofd van de Europeesche zending en heeft toen allerlei landen in Europa be-

zocht, ook Nederland. Bovendien bezocht hij in die jaren het Heilige Land en Egypte. Teruggekeerd in Salt Lake City heeft hij boeiende en leerrijke radiotoespraken gehouden, later in boekvorm verschenen.

Van zijn wetenschappelijke geschriften noemen wij: First Book of Nature, The Great Salt Lake — Past and Present, Tables of the Blowpipe, Determination of Minerals. Van zijn godsdienstige: De Artikelen des Geloofs, De groote Afval, Het Huis des Heeren, De Filosofische Basis van het Mormonisme, De Levenskracht van het Mormonisme, Jezus de Christus.

Het Eerste Presidentschap van de Kerk publiceerde de volgende woorden bij het overlijden van Apostel Talmage:

„Het heengaan van Doctor James E. Talmage, van den Raad der Twaalven, neemt een groote ziel uit ons midden. Wij zullen hem missen. Hij bezat buitengewone verstandelijke vermogens, geoefend op het veld der wetenschap. Zijn wetenschappelijk werk is nationaal en internationaal erkend en aanbevolen, het bracht zijn volk eer aan. Hij was een groot leeraar, een onverdroten werker. Hij was een getrouw Heilige der laatste dagen; hij was geschoold in de wetten, beginselen en leerstellingen van de Kerk; hij was een verdediger van het geloof. Ijverig streefde hij naar rechtvaardigheid. Hij is heengegaan zooals alle ware mannen wenschen heen te gaan: in het volle genot van zijne verstandelijke vermogens, tot den laatsten snik aan het werk. Zijn verrichtingen en voorbeeld zullen een inspiratie zijn voor de jeugd van zijn volk. Hij is een groot deugdloon gaan ontvangen”.

President Woolf en familie bezoeken ons

Dinsdag 1 Augustus smaakten wij het genoeg eener visite van President Golden L. Woolf en echtgenoot met hunne kinderen: Aeone, Wilbur en Mack. Zij waren op hunne doorreis naar Canada via Londen.

President Woolf werd in het najaar van 1929 aangesteld om over de Fransche Zending te Presideeren. En laatst, toen hij onze O.O.V. conferentie bezocht, vernam hij hier te lande dat hij eervol ontslagen en Ouderling Daniel L. Lange aangesteld was om hem op te volgen.

AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE

Ze beginnen weer, de conferenties! Het Amsterdamsche district gaat voorop: Zaterdag 2 en Zondag 3 September. Des Zondags drie bijeenkomsten: 10 uur, 15 uur en 19 uur. In die van 15 uur (m.a.w. 3 uur n.m.) een verrassing die wij niet mogen verklappen.

Wat er Zaterdagavond zal gebeuren wordt in ons volgend nummer aangekondigd.

De vastendag wordt niet verzet: voorgesteld wordt te vasten van Zaterdagmiddag tot Zondagmiddag voor wie in Amsterdam woont of de conferentie bezoekt.

ERGERNIS

Vroeger kwam ik dikwijls in een huis, waar dagelijks een tiental bloedverwanten zich rondom de tafel schaarden, en aan den wand hing hier en daar een spreuk. Eén daarvan was het woord van Jezus:

Wee door wien de ergernis komt.

Toen leek mij dat zeer mooi en doeltreffend, maar hoe meer ik kon rondzien in verschillende huisgezinnen, bleek het mij dat het niet juist de *ergernis* is, die onaangenaamheden brengt binnen de vier muren van ons huis, maar — — *het ergernis nemen*.

Ergernis — och, die geven we allen, bewust of onbewust. Allen hebben we onze kleine hebbelijkheidjes, gewoontetjes, zwakheidjes. Besliste ondeugden kunnen we 't nu eigenlijk niet noemen; het zijn van die gebrekjes, welke met wat liefde en toegeeflijkheid van de zijde der huisgenooten wel te dragen, ja, misschien wel te overwinnen zijn. Zie eens rond in die groote familie. Kleine Jan haalt zijn neus altijd op, Piet heeft de nare gewoone zijn soep te slurpen, Wimpje komt altijd te laat aan het ontbijt, de aardige Suus laat haar goed altijd slingeren, de goede Marie is dom, de mooie Lize is wat ijdel, Kees weet alles beter enzoovoort, enzoovoort. En al die eigenaardigheidjes brengen ze iederen dag in den familiekring mede.

Dat is niets. Mits er nu maar geen volmaaktheden bij zitten, die met arendsblikken iedere tekortkoming ontdekken en er aanstoot aan nemen; die Jantje nijdig toevoegen: „Zeg, heb je geen zakdoek?” of verontwaardigd van tafel opstaan „tot Piet met zijn soep gedaan heeft”; — die nooit nalaten Wim zijn verzuim te verwijten, die Suus een sloddervos noemen, Marie's domme zetten voor „onuitstaanbaar” uitmaken, die aan Lize meedeelen dat ze haar „een nest”, en aan Kees dat ze hem een „wijsneus” vinden.

De hemel beware iederen familiekring — niet voor domme Marie's of slordige Suusjes, want dat kunnen nog heel lieve huisgenootjes zijn — maar voor — overigens onberispelijke — vitsters en vitters. Want van alle gevaren, die ons huiselijk geluk bedreigen, is er geen zóó te vreezen als vitlust.

„Vitlust”, zegt Beecher Stowe in haar Kleine Vossen, „is een alleraardigst vosje, dat vele menschen onverhinderd in hunne wijngaarden laten rondloopen, vast overtuigd dat het den groei der druiven bevordert en een uitstekend middel is om ze in orde te houden.” En als zij op de geestigste en helderste wijze heeft aangetoond hoeveel kwaad dat diertje doet, en hoeveel goed men wekt door lof, eindigt zij met deze woorden: „Laat ons allen een heiligen krans vlechten van 't geen er goed en liefelijk is in onze vrienden, onze kinderen, onze dienstboden, en dien dagelijks in handen nemen, totdat prijzen en opbeuren tot ge-

woonte is geworden. Dat doende, zullen wij één kleinen vos gevangen en gedood hebben, die maar al te veel jonge druifjes verdorven heeft."

Met arendsblikken alles te zien is zeker een groot voorrecht en in het maatschappelijk leven kan dat ieder voordeel aanbrengen; maar zoodra ge uwe huisdeur binnentreedt, moet ge doen, wat wij Hollanders noemen: *door de vingers zien*, dat wil zeggen: zien met half bedekte oogen, dus niet zoo heel nauwkeurig.

Ge kent zeker wel het versje van den ouden kakatoe, die zoo recht tevreden leefde? Denk soms eens aan dien wijsgeer, als u thuis een scherp woord van afkeuring over de lippen wil.

Er leefde eens in Indië
Een oude Kakatoe,
Die drukte bijna altijd door
Zijn rechteroogje toe.

En toen hij daarvan spierkramp kreeg —
Wat deed de Kakatoe? —
Hij sloeg zijn rechteroogje op
En kneep het linker toe.

Dat was een groote filosoof,
Die oude Kakatoe,
Want wie tevreden leven wil,
Knijpt steeds een oogje toe!

(De Hollandsche Lelie.)

J. v. W.

MIJN WERK, MIJN ZEGEN

Gun mij dat 'k dag aan dag, in bosch of veld,
Bij lessenaar of wiel, in winkel of gesticht,
Op marktplaats of kantoor mijn werk verricht.
Gun mij dat 't vrijlijk uit mijn harte welt,
Als soms verlokkingstem op stem mij kwelt:
Dit is mijn werk, mijn zegen, en geen noodlotsplicht.
Geen ander op onze aard', waarheen men 't oog ook richt,
Door wien 't, zooals 't behoort, kan worden daargesteld.

Dan zie 'k, 't is niet te groot, niet te gering,
Geschikt voor mijnen geest, toets voor mijn krachten;
Dan zal 'k mijn werktijd steeds met vreugd verwachten
En blij weer huiswaarts gaan als de avond dalen ging,
Om te gaan spelen, lieven, rusten bij den haard,
Omdat ik weet: voor mij is mijn werk 't beste op aard'.

K.

(Naar het Amerikaansch van Henry van Dyke).

VOOR JONGE OOGEN

De Ring die teruggezonden werd

Dezen keer heb ik een verhaaltje van een ring die teruggezonden werd door een volwassen meisje. Natuurlijk behoeven de vaders en moeders het niet te lezen. Het is alleen maar voor de kinderen.

Deze jongedochter had verkeerung met een jongeman. Als je dit niet begrijpt, mag je je vader er naar vragen. De jongeman heette Jan. Nadat zij eenigen tijd verkeerung hadden gehad, dacht hij dat het wel aardig zou wezen als zij beter bekend zou worden met zijn familieleden en daarom vroeg hij zijn moeder haar eens uit te noodigen op visite. Dit gebeurde. Jan's kleine zusje ging heel veel van het groote meisje houden en dat vond zij heel aardig, want het zusje was een schat van een kind. Op een dag waren zij saampjes in de huiskamer en tijdens het gesprek zei het zusje: „Ik wou dat u altoos bij ons thuis was!” Dat vond het groote meisje heel lief en ze zeide: „Zou je denken dat je genoeg van mij zoudt kunnen houden om je zuster te wezen?” „O, ja,” zei het kleine meisje, „maar dat had ik niet in mijn gedachten. Jan is zoo aardig voor ons kinderen als u hier is; maar als u weg is, doet hij toch zoo leelijk tegen ons! Daarom wou ik dat u hier altoos blijven wou.” Dat was een groote verrassing voor de jonge dame, want zij had altijd gedacht dat Jan een fijne jongeman was en het had haar bijzonder behaagd toen zij zag hoe vriendelijk hij tegen zijn jongere broertjes en zusjes was.

Zij deed de moeite op een dag in de schuur te zijn, waar de jonge kinderen aan het spelen waren en waar ze tamelijk zeker was dat Jan ook zou komen. En, ja hoor, na een poosje kwam hij binnen. Zij was verborgen waar hij haar niet kon zien; en zij hoorde hem tot de kinderen zeggen: „Pak je weg! Pak je weg, zeg ik, of je krijgt een aframmeling! Je hebt hier niks te maken!” En zij kon aan de leelijke toon van zijn stem merken dat het geen grapje was. Marie bleef niet lang meer op visite. En toen zij thuis was gekomen, schreef ze Jan een brief en zond den ring terug dien hij haar gegeven had.

De les is, denk ik, dat iemand niet het beste hebben kan tenzij hij het in zijn hart waard is en dat iemand die een bedrieger is, na een poos ontdekt wordt. Wij kunnen wel eens „net doen alsof”, voor een poosje en dan denken de menschen misschien dat wij zijn wat wij voorgeven te zijn. Maar eenmaal komt het uit; en heel wat moois en liefs dat wij hadden kunnen hebben, zullen wij verliezen omdat wij het niet waard zijn. En nog wat: als je er soms met je oudere zusters over praat, zou je haar kunnen vragen of ze niet denken dat het de moeite waard is, er tamelijk zeker van te zijn dat Jan is wat hij schijnt te zijn.

ZENDINGSNIEUWS

Aangesteld

Ouderling M. Le Roy De Korver, wiens laatste standplaats te Arnhem was, is aangesteld tot President van het R'damsche District.

Geplaatst

Ouderling en Zuster C. J. Schaap, wier aankomst in het Zendingsveld wij reeds in ons vorig nummer hebben vermeld, zijn aangewezen om in Utrecht hun zendingsarbeid te beginnen.

Ontslagen

Ouderling D. Stanford Harris is eervol ontslagen van zijn zendingsarbeid. Hij was sinds 1 Januari 1933 president van het Rotterdamsche District. Op 2 Augustus vertrok hij naar Duitschland, waar hij enkele weken zal blijven voordat hij naar Amerika zal vertrekken per S.S. Washington van Le Havre op den 14den September.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Het September programma volgt hieronder:

Eerste avond: Gebed enz. Les: Gebed en Openbaar spreken; Zaal- en deurwachters; De zorg over de bezittingen der vertakking. Priesterschapsstudies bl. 84 en 85.

Tweede avond: Twee toespraken, als gewoon, over:

1. Het leven van Apostel Talmage (zie het artikel in dit nummer van de *Ster* en zoo noodig oudere *Ster*-nummers.)

2. Het woord dat in ons geplant wordt — daders des woords — de zuivere en onbevleete godsdienst. Jacobus 1 : 21 — 27.

Derde avond: Gebed enz. Het bijwonen van de bijeenkomsten; Het bijstaan van weduwen en andere noodlijdenden; De beteekenis van het Priesterschap. Priesterschapsstudies, blz. 85, 86 en 87.

Vierde avond: Gebed enz. Huisbezoek rapport.

BIDT EN WERKT

Geen antwoord komt tot hem die bidt

En rustig zit,

En denkt de steen beweegt zich wel

Op Gods bevel.

Hij breekt de band niet die ons kwelt,

Of 't juk dat knelt,

Als met gesmeek niet samengaat

De kloeke daad.

K.

IK HOU VAN MENSCHEN. . . .

Ik hou van menschen die niet enkel spreken
 Van éigen leed en éigen levenssmart —
 Die immer weer zichzelf 't belangrijkste vinden.
 Alleen maar denken aan: de pijn in eigen hart.

Ik hou van hem, die met een stillen glimlach
 Den last van and'ren op de schouders neemt,
 Die nimmer vraagt, bereid is stééds tot helpen
 Zijn droeven medemensch, al is die hem ook vreemd.

Ik hou van hen, die zóó de richting volgen
 Die eens de Schepper aan ons allen wees.
 Hun leven is één groote, schoone weldaad
 En als zij sterven, ach, dan is het zónder vrees.

(Haagsche Post).

ANNIE DE HOOG—NOOY.

KOMT, JONGENS VAN HOLLAND

(Padvinderslied)

Wijze: Komt, knapen en meisjes, verheft nu in koor.

Komt, jongens van Holland, vooruit, voor den dag!
 Wat sta je daar suffig te droomen.
 Komt, trekt toch naar buiten, laat klinken je lach
 En zingt er langs velden en stroomen
 Van vogels, van bloemen, van 't geurige hout,
 Van 't klaterend beekje dat stroomt door het woud. (*bis*)

Komt, gaat met ons mee naar het kamp op de hei,
 Je hebt je aan niemand te storen,
 Want buiten daar leef je als een vogel zoo vrij,
 Dat alles kan jou ook behooren.
 Komt, jongens van Holland, laat zien wat je bent:
 Een kranige kerel, een pittige vent. (*bis*)

En kom je niet, wil je niet, blijf waar je bent,
 Wij zullen er dan niet om treuren,
 Want jij alleen wordt dan een sullige vent
 Die in een hoekje blijft kniezen en zeuren.
 Maar wij zijn de padvinders van Rotterdam
 De dappere jongens van aloude stam. (*bis*)

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR SEPTEMBER 1933

AVONDMAALSVERS

Waarom zou ik weif'len, mijn Heiland en Vrind,
 Waar in Uw genaad' alle twijfel verzwindt?
 Ik nuttig het nachtmaal, indachtig dat Gij
 Aan 't kruis hebt geleden, o Heiland, voor mij.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Maleachi 4 : 5—6)

Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal.

En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hunne vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

- 3 September „Dit is de Plaats.”
 „De eerste dagen in het land van belofte.”
 Kerkgeschiedenis.
- 10 September „De geschiedenis van een sterke man die toch zwak was”.
 „Ruth”.
 Oude Testament.
- 17 September „Wat er gebeurt als menschen doen wat in hun kraam te pas komt.”
 „Wilskracht en zelfbeheersching”.
 Evangelie-Boodschappen.
- 24 September „De zaligsprekingen”. (Gezegend zijn de reinen van hart).
 „Gij zijt het zout der aarde — het licht der wereld”.
 Nieuwe Testament.
 Clyde A. Holdaway.

INHOUD

Actieve Godsdienst	245	Ergernis.	255
Huisbezoekles voor September	248	Mijn werk, mijn zegen	256
Interessante stemmen	249	Voor jonge oogen	257
Geestdrift	252	Zendingsnieuws.	258
Van de Redactie:		Priesterschaplessen	258
Dr. James E. Talmage †.	253	Bid en Werkt	258
President Woolf en familie		Ik hou van menschen.	259
bezoeken ons.	254	Komt, jongens van Holland	259
Amsterdamsche Conferentie	254	Zondagsschoolwerk v. September	260

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.